

குடி அரசு

வருட சந்தா உள்நாடு ரூ. 4-0-0. வெளிநாடு ரூ. 5-0-0. தனிப்பிரதி விலை 0.1-0.

மாலை 21 }

சுரோடு

13 9-1947

சனிக்கிழமை

{ மலர் 1.

வாழ்க நம் பெரியார்!

69-வது பிறந்த நாள்: 17.9.47 நாடெங்கும் கொண்டாடுக!

சிந்தனைத் திரட்டு

[பேரியார் அவர்கள் பற்பல சந்தர்ப்பங்களில் ஆற்றிய
சொற்பொழிவுகளிலிருந்து திரட்டிய அரிய சில கருத்துக்களின்
தோகுப்பைக் கீழே வெளியிடுகிறோம்-ஆசிரியர்]

அறிவுக்கும் அனுபவத்திற்கும் ஒத்து
வராததை பயத்தால் நம்புகிறவன்
பக்குவமடைந்த மனிதனல்லான்.

பேராசை வில்லாவிட்டால் எந்த
மனிதனும் தனது புத்திக்கும் அனுப
வத்திற்கும் ஒவ்வாததை ஒருகாலதம்
நம்பி பின்பற்றமாட்டான்.

கடவுள் நம்பிக்கைகூட மனித
னுக்கு அநீதமாய் போகையினாலும்
பயத்தினாலும் ஏற்படுவதே யல்லாமல்
உண்மையைக்கொண்டல்ல.

எந்தக்காரியத்தையும் வெளிப்படை
யாய்ச் செய்கின்றவன் திருடனானா
லும் கொலைகாரனானாலும் அவன்
யோக்கியனே.

ஒழுக்கம் என்பது செல்லுகின்றபடி
நடப்பதும் நடந்தபடி சொல்லுபதுமே
ஒழிய நினைப்பட்ட குணங்கள் அல்ல.

கடமை என்பதும், தர்மம் என்பதும்
ஒரு மனிதன் மற்றொரு மனிதனி-
யிருந்து தனக்காக எதை எதை எதிர்
பார்க்கின்றானோ அதனைத் தான் மற்
றொரு மனிதனுக்கு வலியுச்செய்வது.

கடமைக் காப்பாற்ற மக்கள் புரப்
பட்டதாலேயே கடவுளின் பலவீனம்
விளங்குவதோடு கடவுள்களுக்கு வாய்ப்பு
பலவீனம் ஏற்பட்டு ஆபத்தும் படிப்
பட்டு வருகின்றது.

அரசனும் செல்வனும் ஜாதி
வித்தியாசத்தை ஆதரிக்கவேண்டியவர்
களாகின்றார்கள். உன்னில், பிறவியில்
உயர்வு தாழ்வு இல்லை என்றால் பணத்
திலும் உயர்வு தாழ்வு இல்லாமல் பேரய்-
விடுமே என்று பணக்காரன் பயப்படு
கிறான்.

பிறவியிலும் பணத்திலும் உயர்வு
தாழ்வு இல்லையானால் ஆளுவதிலும்
ஆளப்படுவதிலும் உயர்வு தாழ்வு இல்லா-
மல் பேரய்விடுமே என்று அரசன் பயப்
படுகிறான்.

ஆட்சி, பிரபுத்துவம், ஜாதி உயர்வு
இம்முன்றும் உயிர் ஒன்றும் உடல்
மூன்றுமாயிருக்கின்றன.

கொண்டைக்காரர்களாய் இருந்தவர்
களே அரசர்களார்கள். கொடுமைக்
காரராய் இருந்தவர்களே பிரபுக்களா
கின்றார்கள். அடோக்கியக்காராய் இரு
ந்தவர்களே உயர்ந்த ஜாதிக்காரர்களா
கின்றார்கள்.

லேதன் இல்லாவிட்டால் மாந்
கள் இருக்கமுடியாது. மதிகள் இல்
லாவிட்டால் கடவுள்கள் இருக்கமுடி
யாது.

கடவுள் இல்லாவிட்டால் அரசன்
இருக்கமுடியாது. அரசன் இல்லா
விட்டால் பணக்காரன் இருக்கமுடி
யாது. பணக்காரன் இல்லாவிட்டால்
உயர்ந்த ஜாதிக்காரன் இருக்கமுடியாது.
ஆகவே இவை ஒன்றை ஒன்று பற்றிக்
கொண்டிருக்கின்றன.

பெரும்பாலும் சமஸ்காரர்களும்
தந்திரக்காரர்களும் கடவுளையும்
வேதத்தையும் ஜாதியையும் உண்டாக்கு
கிறார்கள்.

மனிதனின் இவ்வுலக வாழ்வைக்
காத அருக்கப்பட்ட கொள்கைகளை
மதம் என்றால், அந்த மதம் எதுவானா
லும் அஃதப்பற்றி யோசிக்கத் தயாராய்
இருக்கிறேன்.

மேல் உலகத்திற்கோ அல்லது கீழ்
உலகத்திற்கோ அல்லது செத்தபின்
நடக்கும் நடவடிக்கைகளை ஏற்பட்டது
மதம் என்றால், அது எதுவானாலும்
நான் கண்ணெடுத்துக்கூடப் பார்க்க
மாட்டேன்.

மனிதனுடையதோ மிருகத்தினு
டையதோ மலம் கைமலோ காலிலோ
பட்டுவிட்டால் தண்ணீர்விட்டுக் கழுவி
விடுகின்றார்கள் ஆனால், மனிதர்கள்
சரித்திரத்திலோ, அல்லது சரித்திரின்
மேல் இருக்கும் தானியின்மேலோ
பட்டுவிட்டால் குளித்தத் தீரவேண்டும்
என்றிறார்கள். எனவே, இவர்கள்
மனிதத்தன்மையுள்ள மனிதர்களா?

கோயிலைச் சந்திப்பதென்றது என்று
மாட்டையும், சாணியையும், மூத்திரத்
தையும் கோயிலுக்குள் கொண்டுபோகி
றார்கள். ஆனால், மனிதன் அக்கோயி

விலுள்ள கடவுளை வணங்க என்று
உன்னே போனால் சாமி திட்டாய்
விட்டதென்று கும்பாபிவேகம் செய்கி
றார்கள். இவர்கள் அறிவுள்ள மனிதர்
களா?

குற்றம் என்பது நிர்ப்பந்தமில்லா
மலே ஒரு மனிதன் தான் எதைஎதைச்
செய்ய பயப்படுகிறானோ மறக்கிறா
னோ அதை மற்றொரு மனிதன் செய்
தாத்தான் குற்றமாகும்.

எந்தக் காரியங்கள் ஒரு மனிதன்
தான் அடிக்கடி செய்ய நினைத்ததும்,
மற்றவர்கள் அறியாதபடி செய்ததும்,
வேறபல நிர்ப்பந்தங்களால் இச்சைக்கு
விரோதமாய் செய்யமுடியாமல் இருந்
ததுமாய் இருக்கின்றனவோ, அந்தக்
காரியங்களை மற்றவர்கள் செய்தால்
அது எப்படிப்பட்டக் காரியமானாலும்
ஒருக்காலதம் குற்றமாகாது.

ஒரு மனிதன் ஒரு பெண்ணைப்
பார்த்து ஆசைப்படுவது, ஒரு பரவி
யைப் பார்த்து ஆசைப்படுவதற்கும் ஒரு
எஸ்தனைப் பார்த்து ஆசைப்படுவதற்
கும் ஒப்பான காரியத்தானே தவிர,
மற்றப்படி அது ஒரு தனிப்பட்ட குற்ற
மோ, அல்லது மேற்கண்ட மற்றவை
களுக்கு மேற்பட்ட குற்றமோ ஆகி
விடாது. மற்றென்ன குற்றமென்றால்
புலகடக்க சத்தியில்லை என்கின்ற பல
வீன குற்றம் ஆகும்.

மனிதன் சட்டமோ மதக்கொள்கை
யோ ஏற்படுத்த வேண்டாமானால் ஐயு
லன்றின் இயற்கை உணர்ச்சிகளும்
ஆசையின் சபாஸத்திற்கும் ஏற்றவிதமே
விதிசெய்யவேண்டும். அதற்குக் கோத
மன் கொள்கைகொண்ட மதமும்
சட்டமும் மனிதனை அடிமையாக்கி
கொடுப்பதெவ்வதற்கே ஒப்பாகும்.

பாவத்திற்குப் பயந்து பதிவிரதை
யாய் இருப்பவனும், காவலுக்குப் பய
ந்து பதிவிரதையாய் இருப்பவனும்,
மாணத்திற்குப் பயந்து பதிவிரதையா
யிருப்பவனும், புதுஷன் உதைக்கு
பயந்து பதிவிரதையாயிருப்பவனும் ஒரே
யோக்கியதை உடையவனேயாவான்.

பாவத்திற்குப் பயந்து திருடாதவ
னும், காவலுக்குப் பயந்து திருடாதவ
னும், உதைக்குப் பயந்து திருடாதவ
னும், மாணத்திற்குப் பயந்து திருடாத
வனும் ஒரேவித யோக்கியதை உடைய
வனாவான்.

மேல்நாட்டில் காசிதன் ளினால் மலம்
துடைத்து சாஸ்தியை அலட்சியம்
செய்தும் அங்கு 100க்கு 90பேர்கள்
படித்திருக்கிறார்கள்.

ஈரோட்டில் தேர்தல் பொதுக்கூட்டம்

பெரியாரின் பேருரை.

சுதாநா. செ. 10—

இன்று தேர்தல் பிரசாரத்தை ஈரோட்டில் இவ்வூர் முனிசிபல் ஸ்கூல் மைதானத்தில் தேர்தல் என். மாநிலம் அலுவலர் தலைமையில் கூட்டப்பட்ட மாபெரும் பொதுக்கூட்டத்தில் தேர்தல் என். வி. கே. சம்பத், எஸ். அப்பாவு முதலியவர்கள் பேசியபின் பெரியார் அவர்கள் 'தற்கால நிலையும் தேர்தலும்' என்ற பொருள்பற்றி 2½ மணி நேரம் பேசியதாவது:-

"தலைவரவர்களே,

பெரியோர்களே,

தேர்தல்களே!

நான் ஒரு கட்சிபைச் சேர்ந்தவன் என்பதும், அதிலும் தற்சமயம் நாட்டில் சரியாகவே தப்பாகவே பெருவாரியான மக்களின் செல்வாக்குப்பெற்று, பெருவாரியான பெரிய ஆட்சி தங்கள் சுயலாபத்துக்கு ஆக சென்று அடைக்கலம் புர்த்து ஆதரவளித்துக்கொண்டிருக்கும் காங்கிரஸ் என்பதும் - 'சர்க்கார் கட்சி' என்பதுமேனா காங்கிரஸ் கட்சியின் விரோதியாகக் கருதப்பட்டு குகிறவன் என்பதும், மேலும் இந்நாட்டுப் பெரும்பான்மை மக்களால் கண்முடித்தனமாக நம்பிப் பின்பற்றப்பட்டுவரும் ஹிந்துமதம் என்பதற்கும் விரோதி யென்றும், நாஸ்திகன் என்றும் பிரசாரம் செய்யப்பட்டு வருகிறவன் என்பதும் நீங்கள் அறிந்தீர். ஆதலால் என் கட்சி சார்பில் என் கருத்தைஈரோட்டில் எனக்குத் தோன்றியதை ஒரு சாதாரண மனிதன் என்கின்ற தன்மையில், ஒரு சாதாரண மனிதனின் குற்றங்களுக்குட்பட்டு பேசுவதாகவே கொண்டு உங்கள் சபைந்தனையால், பகுத்தறிவால் ஆராய்ச்சிசெய்து உண்மையை அறிந்துகொள்ள வேண்டுகிறேன்.

சாதாரணமாக தர்மம், நாணயம், நேர்மை என்பது பொதுவானதும் ஒவ்வொரு கடவுளுக்கும், ஒவ்வொரு மதத்திற்கும், ஒவ்வொரு குலத்திற்கும், ஒவ்வொரு தொழிலுக்கும், ஒவ்வொரு சாஸ்திரத்திற்கும் தனித்தனியான நாணயம், நேர்மை, தர்மம் என்பதாக உண்டு. சாதாரணமாக "ஒரு இது பசுவைக் காப்பாற்றவேண்டும். இவ்வாவிட்டால் கடவுள் தண்டிப்பார்" என்

பது ஒரு இதுதான் தர்மமாகும். முஸ்லிம்களும் கிறிஸ்தவர்களும் அதேயே ஆசாரமாகக் கொண்டுவரின், ஆசாரத்திற்கே கடவுள் மகனாவ இருப்பதற்கு என்பார்கள். அதற்காக அவர்களைக் கடவுள் தண்டிக்கமாட்டார் என்று கருதுவார்கள். ஒரு புருஷனை வாழ்த்து தான் ஒரு பெண்ணுக்கு தர்மம் என்பான் குடும்பப்பண்பு. ஆனால் எத்தனை பேரை மயக்கித் தன உடையில் இழுக்கமுடியுமோ அத்தனைபேரையும் மயக்குவதுதான் விபசாரியின் தர்மம் என மதிக்கப்படும். எவ்வளவுவன் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு சாமர்த்தியமாகப் பொய்யை மெய்யாகவும், மெய்யைப் பொய்யாகவும் செய்யக் கற்றிருக்கிறானோ அவ்வளவுபேரைத் தேர்ந்த வக்கீல் என்று சொல்லவேண்டியது வக்கீல் தர்மம். எவ்வளவுக்கெவ்வளவு இதைக் கண்டுபிடித்து உண்மையறிந்து ஏமாந்து போகாமல் நடுநிலையில் நின்று நியாயம் வழங்குகிறாரோ அவரே தேர்ந்த நியாயாதிபதி என்பது நியாயாதிபதிக்குத் தர்மம். அதேபோல் எவ்வளவுவன் பித்தலாட்டத்தால் மக்களை ஏமாற்றி பொய்ச்செய்யம்செய்து கொள்ளை லாபம் அடிப்பதில் சாமர்த்தியமாகவே அவனே தேர்ந்த வியாபாரி என்பது வியாபாரதர்மம். இப்படியாகவே ஒரு தொழிலுக்கு எதர்நாணயமோ, தர்மமோ அது மற்றத் தொழிலுக்கு நாணயமென்று கருதப்படுகின்றன. இதைப்போல்தான் அரசியல், தேர்தல் தொழிலுக்கும் ஒரு நாணயமுண்டு. அரசியல் என்றாலே அயோக்கியத்தனம் என்பது அறிவாளிகளின் கண்டுபிடிப்பு தேர்தலின் போதும் தனக்கு ஒட்டு கொடுத்தால் "ஊரி இருக்காது, வாட்டிருக்காது, மாலபோல் மூச்சி, பழுப்பு தண்ணீர் கொண்டு வந்து குவிப்பேன்" என்று ஒருவன் ஹிமாலயப் புருகு சொல்லி ஒட்டுக்கேட்டு பதவிபெற்று, அந்தப் பதவி கொண்டு தன் சுயலாபத்தைப் பெருக்கி வயிறு வளர்க்கலாம், இது தேர்தல் தர்மம், தேர்தல் நாணயம் ஆகும். பொதுமக்களுக்கு ஒட்டுப்போட்டு ஏமாந்தவனுக்கிடம் "அதெல்லாம் தேர்தல் தந்திரம்" என்றுதான் சொல்லி விடுவானே ஒழிய அந்தமாதிரி அயோக்கிய

சின் மறுபடியும் வருகிறானே ஒட்டுப் போடக்கூடாது என்று சொல்லமாட்டான். ஆதலால் தேர்தல் சமயத்தில் அரசியல் கட்சி பேசிக்கொண்டு உங்களுடம் இப்போது பேசுகிறேன்.

ஆதலால் பொறுப்புள்ள மக்களாகிய நீங்கள் தேர்தல் தர்மத்தை நன்றாய் ரூபகப்படுத்திக் கொண்டு மிக மிக ஜாக்கிரதையாக, காதல்கொடுத்தக் கேட்டுப் பிறகு உங்கள் பகுத்தறிவை உபயோகித்தல் அவசியம். இல்லாவிட்டால் ஏமாந்து போவீர்கள்.

தற்கால நிலை என்பதில் இப்போது இந்தியா இந்தஸ்தான் என்பதைப் பொறுத்தவரையில் எக்குபாசத்தாலும் ஒரே கவலமாகத்தான் இருக்கிறது. நாடு கொலைக்களமாக, சுடுகாடாக, இடுகாடாக இருக்கிறது. காந்தியார்கூட போலீஸ் பாதுகாப்பால்தான், மற்ற சில ஆண்கள் பெண்கள் பாதுகாப்பால்தான் உயிர் வாழ முடிகிறது. வடநாட்டில் பட்டம்பகலில் கொள்ளை, சவல், படுகொலை, ரயில் கவிழ்த்தல், நாசவேலை செய்தல் பகிரங்கமாக நடந்துவருகின்றன. டெல்லி இன்று சுடுகாடாக ஆக்கப்பட்டு வருகிறது. அதைக் கவலப்பிரதேசமாக அரசாங்கத்தார் விளம்பரம் செய்துவிட்டார்கள். வெள்ளைக் கொடுங்கோலான டையராவது அன்னிய ஆட்சியில் 'மதுர்தன்னவரை சுடு' என்றான். ஆனால் நம் சுயராஜ்ய சர்க்கார் டெல்லியில் காவல்புரியும் போலீசுக்கும் மிலிடரிக்கும் "சாகடிப்பதற்கே சுடுங்கள், சாகும்பவரை சுடுங்கள்" என்று உத்திரவு பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். யார் என்றால் அறிமுகமூர்த்தியின் சிஷ்யர் 2வது மந்திரி படடேல் வீரமகன் டெல்லியில். அங்கு மக்கள் தம் உயிரைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள திண்டாடுகிறார்கள், மந்திரிகள் உட்பட. ஆனால் நம் இங்கு அந்தப்பட்ட உயிருக்குத் திண்டாடாமல் சோற்றுக்கும் கண்ணிக்கும் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறோம்.

எதோ செல்வவான்கள் அதிலும் மங்கம்மா (Black Market) லில் தேர்ந்தவர்களைத் தான் அதாவது தேசபக்த சிவாசிகள் கூட்டம்தான் உணவுக்கும் உடைக்கும் சஷ்டமின்றி இருக்கிறார்களே தவிர அதனாலேயே பணம் சேர்க்கிறார்களே தவிர மற்றைய பெரும்பாலான எழைகளுக்கு உண்ண உணவீக்கலை, உடுக்க உடையில்லை, இருக்க கூலாயில்லை, விளக்குக்கு எண்ணெய் இல்லை என்ற நிலைதான் காணப்படுகிறது. நல்லவர்கள் நாணயந்தர்கள் என்பவர்கள் அரசாங்கத்திடமும் தேசபக்த சிவாசிகள் என்பவர்களிடமும் சிக்கிக்கொண்டு மகா அலஸ்

[தொடர்ச்சி - 4ம் பக்கம்]

குடி அரசு

13-9-47 சனிக்கிழமை

“சுயராஜ்ஜியம்”
வந்தபிறகுமா தேர்தல்
பித்தலாட்டம்?

“இந்நாட்டுக்கு சுயராஜ்ஜியம் வந்து விட்டது. சுதந்திர விழாவும் கொண்டாடியாகிவிட்டது. எனவே தேசியம் வெற்றிபெற்று நாடு விடுதலை அடைந்து விட்டது”, என்று காங்காஸ், தேசபக்தர்களால் சொல்லப்படுகிறது. ஆகலால் இனிமேல் எந்தக்காரணம் கொண்டும் இந்நாட்டுக்கு ஆகஸ்டுத்தனம்—அதாவது தண்டவாளம் பேர்ப்பதோ, தந்திக்கம்பி அறுப்பதோ, கட்டடம் இடிப்பதோ, ரிக்கார்டுகளைக் கொளுத்தவதோ, அதிகாரிகளைக் கொல்லுவதோ முதலாகிய “ஆகஸ்டுத்தனத்துக்கு” இனிமேல் எங்கும் வேலையில்லை. ஆகஸ்டு வீரர்களுக்கும், தியாகிகளுக்கும் அவர்களது—அதாவது அவர்களுக்கே சொந்தமானது என்பதான—அந்த வேலைகள் செய்யவேண்டிய அவசியமில்லை. இனி நாட்டு மக்களுக்குத் தேசிய வாதி என்றும், தேசிய வாதி அல்லாதவன் என்றும் பிரிவினை காட்டி மக்களைப் பிரித்து வைக்க வேண்டிய ஆட்சியமுமில்லை. அப்படிப்பட்ட தேசிய வேலையும் இல்லை. மற்றும் தேசப் பொதுக்காரியங்களில் எதிலும் இனிமேல் தேசபக்தர்களே இருந்ததான் செய்யவேண்டும் என்கின்ற காரியமும் இருப்பதற்கு இடமுமில்லை. ஏன் என்றால் வெள்ளையன் (அன்னியன்) வெளியில் போயே போய் விட்டான். நாடு நமதே ஆகி விட்டது.

இந்த நிலையில் இப்போது நடைபெறும் ஒரு சாதாரண முனிசிபாலிடி தேர்தலுக்கு தேசியத்தையும் ஆகஸ்டுத்தனத்தையும் மஞ்சள் பெட்டியையும் கொண்டு வந்து போட்டு பாமா மக்களை சூமாற்றி ஒட்டுப்பிச்சை கேட்க

வேண்டிய அவசியம் என்ன வந்தது? ஆகஸ்டு தினத்தின் பெயரைச் சொல்லிக்கொண்டு முனிசிபல் தேர்தலில் நிற்கவேண்டிய அவசியம் ஆகஸ்டு வீரர்களுக்கு ஏன் வந்தது? என்று கேட்கிறோம்.

இனி தந்திக் கம்பி அறுக்கவும் தபால் பெட்டியில் தீ வைக்கவும், அதனால் வெள்ளையனை விட்டவுய்” சுயராஜ்ஜியம் கொண்டு வரவும் பாடுபட ஆட்சியமில்லாமல் போய் விட்ட பிறகு கூட ஆகஸ்டு தினத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு, தேசியத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு தேர்தலுக்கு நிற்பது, மஞ்சள் பெட்டிக்கு ஒட்டுக்கேட்பது பித்தலாட்டமான காரியமா அல்லவா அல்லது பித்தனை சொம்புக்கு மஞ்சள் தனியில் மூடி கட்டி பட்டை நாமம் போட்டுக்கொண்டு “வெங்கடாசல பதிக்கு கோகிலா” என்று கூப்பாடு போட்டுக் காசு கேட்பது போன்ற காரியமா இக்கையா என்று யோசித்துப் பார்க்கும்படி பொதுமக்களை வேண்டுகிறோம்.

முனிசிபாலிடி என்பது அதன் நிர்வாகம் யாவும் முனிசிபல் டவுனைப் பொறுத்த காரியமே தவிர அதுவும் சுனாகாரம், ஆர்ப்புக் கக்கி, ரோடு, விளக்கு முதலாகிய காரியங்களையே கவனிக்கவும், அதன் செலவுக்கு மக்களிடம் வரி வசூலிக்கவும் மாத்திரம் அதிகாரம் உண்டாம், அந்த அதிகாரமும் இந்திய சர்க்காரும் மாகாண சர்க்காரும் ஏற்கெனவே செய்திருக்கும் சட்டப்படியும் வரி விதித்திருக்கும் விகிதப்படியும் மாகாண சர்க்காரால் அனுப்பப்பட்ட நிர்வாக அதிகாரிகள் செய்வதை, வசூலிப்பதை, சரியாதப்பா என்று கவனிக்கவேண்டியதையும் தவிர வேறு எந்த விதமான உரிமையும் அதிகாரமும் இல்லாத முனிசிபாலிடி தேர்தலுக்கு தேசியப்போர்வையும் தியாகக் கூனியும் ஏன்? எதற்காக? என்று சிந்தித்துப்பார்க்கும்படி அறிவுள்ள, பகுத்தறிவுள்ள, சுதந்திரப்புத்தியுள்ள நகர ஓட்டர் பிரபுக்களை, ஓட்டர் தாய்மார்களை, ஓட்டர் தோழர்களை மறு முறையும் வேண்டிக் கொள்கிறோம்.

இந்த 10 வருட காலமாக காங்காஸ் கட்சியின் சார்பாக தொடர்ந்து இருந்து வந்த தேசியப் புலிகள் அவர்களுக்குமுன் 10 வருட காலமாக இருந்த தேசிய வீரர்கள் அல்லாதவர்கள் செய்த தனதவிட அதிகமாக மக்களுக்குச் செய்த நன்மை என்ன? அல்லது காங்காஸ் திட்ட வேலை என்ன? கட்சி வேலை என்ன என்று கேட்கிறோம்.

தண்டவாளத்தைப் பேர்க்காத வனும், தந்திக்கம்பி அறுக்காத வனும், ரிக்கார்டுகளுக்கு நெருப்பு வைக்காதவனும், முனிசிபல் சபையில் இருந்தால் அதிகாரிகள் சரியாய் வேலை பார்க்கமாட்டார்களா? விளக்கு சரியாய் எரியாதா? துடப்பம் சரியாய்க் கூட்டாதா? பிள்ளைகளுக்குப் படிப்பு நுழையாதா? குப்பை கூளங்கள் கசுமாலங்கள் வண்டி ஏறாதா என்று கேட்கிறோம்.

முனிசிபல் நிர்வாகத்தில் ஜெயிலுக்குப் போக வேண்டிய திட்டம் உதாவது இருக்கிறதா? அல்லது முனிசிபல் கவுன்சிலர் ஸ்தானம் ஜெயிலுக்குப் போனவர்களுக்குக் கூலியாகக் கொடுக்கப்பட ஏற்பட்ட மாற்றப்பண்டமா? அல்லது காங்காஸ் போல் அல்லாமல் தனிப்பட்ட முறையில் நிற்கும் மற்றவர்கள் கவுன்சிலர் பதவிக்குத் தங்களை விட தகுதி, உரிமை அற்றவர்களா என்பதை தேசிய வாதிகள் மக்களுக்கு விளக்கி விட்டு “மஞ்சள் பெட்டிக்கு ஒட்டுப் போடுங்கள், வந்தேமாதாம்”! என்று கேட்டிருந்தால் அது நானயமாகவும் புத்திசாலித்தனமாகவும் இருந்திருக்கும். அப்படிக்கில்லாமல் முனிசிபல் அல்லலுக்குள் விடுவாசல்கள் உள்ளவனும், போதிய பணம் காசு வரும்படி உள்ளவனும், அவசியமான வரி வட்டம் கொடுப்பவனும், எழுதப்படிக்கத்தெரிந்தவனுமான அவனும் ஒட்டராக இருக்கவும் அபேட்சகராக இருக்கவும் தகுதியுடையவன் என்று சட்டம் செய்து அப்படிப்பட்டவர்கள் பெயரையும் அச்சடித்து வெளிப்படுத்தி விட்டு அந்த பெயர்பட்டியை (ஓட்டர்லிஸ்டை) சுயராஜ்ஜிய சர்க்காரும் ஒப்புக்

கொண்டு "புதிய சுயராஜ்யத்தில் யாவருக்கும் சட்டப்படியான எல்லா உரிமைகளும் கட்டி பேத மில்லாமல் பாரபட்சமில்லாமல் அனுபவிக்க உரிமை உண்டு, என்று மூவர்ண விஷ்ணு சக்கர ராமராஜ்யப் கொடியைப் பறக்க விட்டு விட்டு "ஆகஸ்டு தியாகிகளுக்கு மாத்திரம் ஒட்டுப் போடு, தேசிய வாதிக்கு மாத்திரம் ஒட்டுப்போடு, மஞ்சள் பெட்டிக்கு ஒட்டுப்போடு" என்று காங்கிரஸ்காரர்கள், அதாவது இன்றைய சர்க்காருக்குச் சொந்தமானவர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ளிறவர்கள் பிரசாரம் செய்து என்றால் இது பிளாக் மார்ட்டின் (கள்ள வியாபார) காங்கிரஸ்? நேர்மையான (கன்ட்ரோல் ரேட்) காங்கிரஸ்? என்று கேட்கின்றோம். "சர்க்காரும் காங்கிரஸும் ஒன்று. இன்று நடப்பது காங்கிரஸ் சர்க்கார்" என்று சொன்ன பிறகு காங்கிரஸ்போல் தேர்தலில் நின்று சர்க்கார் ஆட்களுக்குத்தான் ஒட்டுப் போட வேண்டும் என்று ஒட்டு வேட்டை ஆடுவது காங்கிரஸை துஷ்பிரயோஜனம் செய்வது என்றும், அல்லது தேசியம் லஞ்சம் வாங்குகிறது—கேட்கிறது என்றும் தானே அர்த்தமாகிறது. தேச பக்தனுக்கு, ஆகஸ்டு தியாகிக்கு இந்தப் போர்வை இல்லாமல் சொந்தத்தில் யோக்கியதை இருக்குமானால்—சொந்தப்பெயருக்கு மதிப்போ, தகுதியோ, நாணயமோ இருக்குமானால்—அதிகாரத்திலிருக்கும் கட்சியின் பேரைச் சொல்லி மக்களை ஏமாற்ற வேண்டிய அவசியமில்லாமல் யோக்கியமாக ஏன் நடந்து கொள்ளக்கூடாது என்று தேச பக்தர்களையும் தியாகிகளையும் கேட்கிறோம்.

கட்சியின் பேரால் நிற்பதற்கும் ஆகஸ்டு தியாகத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு ஒட்டுக் கேட்பதற்கும் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு அநுமதி கொடுத்த காரணத்தாலேயே காங்கிரஸுக்கு நேர்மையின்மை என்கின்ற மாசு ஏற்பட்டு விட்டது என்பதோடு காங்கிரஸ் இனியும் கூட பொது மக்கள் ஸ்தாபனம் அல்ல, கட்சிப்பற்றற்ற ஸ்தாபனம் அல்ல, அது ஒரு தனிப்பட்ட கட்சி என்பதை காங்கிரஸே ஒப்புக்

கொண்டதாகவும் ஆகிவிடுகிறது இல்லையா என்று கேட்கிறோம்.

இதிலிருந்து காங்கிரஸ் காரருடைய யோக்கியதையும் காங்கிரஸ் ஸ்தாபன யோக்கியதையும் காங்கிரஸ்காரர்களுக்குள் ஆகஸ்டு தியாகிகளுடைய யோக்கியதையும் எப்படி இருந்த போதிலும் ஒட்டர்களுக்கு ஒரு தனிப்பொறுப்பும் இருக்கிறது என்பதை ஒட்டர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டுகிறோம். அதாவது "காங்கிரஸ் பார்த்து ஒரு மாக்கட்டையை நிறுத்தினாலும் ஒரு கழுதை நிறுத்தினாலும் கண்ணை மூடிக்கொண்டு ஒட்டுப் போட வேண்டும் என்பதை மறந்து விட்டு முனிசிபல் தேர்தலுக்கு நிற்கும் அபேட்சகர்களை முனிசிபாலிட்டியை பொறுத்தவரையிலாவது கட்சி பார்க்காமல் அபேட்சகர்களுடைய தனித்த யோக்கியதை, தகுதி, நாணயம், திறமை ஆகியவைகளைக் கொண்டு அளந்து பார்த்து ஒட்டு செய்து தெரிந்தெடுக்கவேண்டியது முனிசிபல் ஸ்தாபனத்தின் நலத்தைக் கருதி அவசியமான காரியம் என்பதை ஒட்டர் கனவான்களுக்கு வலியுறுத்திக் கூறுகிறோம். கட்சிப்பேரைச் சொன்னால் ஒழிய மற்றப்படி தனக்கு வேறு யோக்கியதை—தகுதி இல்லை என்பதைத் தெளிவாக தங்களுக்கே சந்தேக மில்லாமல் தாமே ஒப்புக்கொண்டவர்கள்தான் இன்று கட்சிப் பேரைச் சொல்லிக்கொண்டு நிற்கிறார்கள் என்பதை ஒட்டர்கள் கண்டிப்பாய் உணரவேண்டுகிறோம். ஏனெனில் முனிசிபாலிட்டிக்கு யோக்கியதையும் தகுதியும் நாணயமும் தான் தேவையே ஒழிய கட்சி தேவையில்லை என்பதோடு அங்கு கட்சியின்பேரால், கட்சியாக மாத்திரம் கூடி செய்யக் கூடிய காரியம் எதுவும் இல்லை என்றும் உறுதியாய்க் கூறுகிறோம்.

இதை மறுத்து எந்தக் காங்கிரஸ்காரராவது தேசிய தியாகியாவது சொல்லட்டும், இது வரையாவது சொன்னார்களா? இருந்தால் சொல்லி இருக்கமாட்டார்கள்! எனவே பதவி பெற நியாய வழியில் தகுதி அற்றவர்கள் ஒரு தந்திரமாக மஞ்சள்

பெட்டி, வந்தேமாதாம் என்கிறார்கள் ஒழிய வேறின்கை.

"நாங்கள் போனால்தான் முனிசிபாலிட்டியில் மூவர்ணக்கொடி ஏற்ற முடியும்" என்று இனி எவராலும் சொல்ல முடியாது. ஏனெனில் மூவர்ண சக்கரக்கொடி சர்க்கார் கொடியாக ஆகி விட்டதால் முனிசிபல் கட்டடங்கள் மீது அக்கொடிக்கு யார் தயவும் இல்லாமல் பறக்க உரிமை உண்டு. உரிக்கிதம் குறைக்கவோ, கூட்டவோ முனிசிபாலிட்டிக்கு உரிமையில்லை. சர்க்காருக்குத்தான் உரிமை உண்டு. விடுவாசல் சொத்து உள்ள எவனும், வரி கொடுக்கும் எவனும் அறிவுள்ளவன் எவனும் வரி விஷயத்தில் மக்களுக்கு அனுகூலமாய்த் தான் நடந்து கொள்ளுவான். இதற்குச் சட்டம் மீறவேண்டிய வனே தேவையில்லை. மற்றபடி மக்களுக்கு சோற்றுக்கும் துணிக் கும்வாய்க்கரிசிக்கோ, வாய்க்கட்டு துணிக்கோ ஒரு கடுகனவு உதவி செய்யக்கூட முனிசிபாலிட்டிக்கு அதிகாரமோ தகுதியோ கிடையாது. அங்கு யார் சென்றாலும் சர்க்கார் அளக்கும் படி அளவுதான் கிடைக்கும். ஆதலால் பிளாக் மார்க்கட் அபேட்சகர்களை அதாவது காங்கிரஸின் பெயரையும் தியாகத்தின் பெயரையும் சொல்லிக்கொண்டு உங்களிடம் வந்து ஆகஸ்டு தனத்துக்குக் கூலியாக ஒட்டு (கூலி) கேட்கும் கூலிக்காரர்களுக்கு ஏமாந்து ஒட்டின் மதிப்பைக்கெடுத்து விடாதீர்கள் என்று வேண்டிக்கொள்ளுகிறோம்.

ஒட்டு வேட்டையில் பிளாக் மார்க்கட் (கள்ள மார்க்கட்) புகுந்து விடாதபடி ஜாக்கிரதையாக இருங்கள் ஒட்டர்களே! என்று வணக்கத்தோடு அச்சரிக்கை செய்கிறோம்.

சந்தாதாரர்களுக்கு ஏற்கனவே சந்தா அனுப்பியவர்களில் இன்னும் மீதித்தகை எங்களிடம் இருப்பவர்களுக்கு மட்டும் அவர்களை சந்தாதாரர்களாகப் பதிவு செய்துகொண்டு பத்திரிக்கை அனுப்பப்படுகிறது. மற்ற தேமுர்க்கள் தங்கள் சந்தாவை புதுப்பித்துக்கொள்ள வேண்டுகிறோம். மாணேஜர்.

(3ம் பக்கத்தொடர்ச்சி)

தைப்படுகிறார்கள். திருடர்களும் பித்தலாட்டக்காரர்களும் தேசிய—காங்கிரஸ்—முத்திரையில் தப்பித்துக்கொள்கிறார்கள். இதுவரை என்றும் கண்டிராத இந்நிலைமைத்தான் இன்று வெட்டவெளிச்சமாக காண்கிறோம். சுதர்க்கொடி போட்டுக்கொண்டு கொள்ளை அடிப்பதே வர்த்தகர் தர்மமாகப் போய்விட்டது, காந்திக் குல்லாய் போட்டுக்கொண்டு போலீஸ் அதிகாரிகளை மிரட்டி காலித்தனம் செய்வதே தியாகிகள் தர்மமாகப் போய்விட்டது. அயோக்கியர்களுக்கு லைசென்சு கொடுப்பதே மந்திரிகளின் கிரீவாக தர்மமாகப் போய்விட்டது. இதெல்லாம் எப்போது என்றால் சுயராஜ்ய காலத்தில், சுதந்திரவிழா கொண்டாடிய பின்பு, ராமராஜ்யத்தில், அதவும் மகாத்மாக்கள் சதா கடவுளிடம் பிரார்த்தனைகளும், மவுன விரதங்களும் அனுஷ்டிக்கின்ற காலத்தில் அதாவது சமதர்ம வீர ஜவஹர்லால் நேருவும் அவரது சகாக்களான சந்திராங்குமர் குட்டி காந்திகளும் இராமராஜ்யத்தின் சீழ் மகாத்மாவின் பாதுகையை வைத்து பாதாபிவானாக இருந்து ஆட்சி செலுத்திக்கொண்டிருக்கும் இந்தக் காலத்தில்தான் இந்நிலை காண்கிறோம். காண்பது மாத்திரமல்லாமல் இந்நிலை சமீபத்தில் மாறும் என்று நம்புவதற்கோ நினைப்பதற்கோ கூட அடிகைவு ஆதாரம் கூடக்காண முடியவில்லை.

தோழர்களே! இதற்கெல்லாம் யார் பொறுப்பாளிகள்? என்ன காரணம் என்று யாராவது சிந்தித்ததுண்டா? யாராவது கவலை எடுத்துக் கொண்டதுண்டா? இதற்குப் பித்தலாட்டம் காரணமா அல்லது பித்தலாட்டக்காரரை நம்பி எவன் எக்ஸ்ட்ரே செட்டா வென்ன என்று தன்னலத்தையே முக்கியமாகக் கருதிக்கொண்டு அரசியல் தர்மத்தினுடையதும் தேர்தல் தர்மத்தினுடையதும் தன்மையைப்பற்றிக் கவலைப்படாது எவ்வெவன் எதை எதை சொன்னானோ அதையெல்லாம் கண்மூடித்தனமாய் நம்பி பொறுப்பும் கவலையும் பகுத்தறிவை சிறிதும் பயன்படுத்தாமல் "காங்கிரஸ் பேரைச் சொன்னால் கழுத்தை நிறுத்தினாலும் ஒட்டுப்போட வேண்டும்" என்ற மகாத்மாக்கள் சொல்படி நடந்ததா அல்லவா? மற்றும் 'எப்படியாவது என்ன காலித்தனம் என்ன பித்தலாட்டம் செய்தாவது எப்படிப்பட்ட அயோக்கியனைத் தலைவனாக்கியாவது சுயராஜ்யம்பெற்றுக்கொண்டால் சரி' என்கின்ற அரசியல் ஞானமற்ற தன்மையினாலா அல்லவா? சிந்தித்துப்பாருங்கள். தோழர்களே! "சுயராஜ்யம் வந்தால் தாழ்த்தப்பட்ட

மக்களுக்கு ஒரு குரையும் இருக்காது" இன்று சுயராஜ்யம் வந்த பிறகு "தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குப் பரிசாரம் என்ன" என்று கேட்டால் அதற்குப் பட்டேல் பதிலளிக்கிறார்: "அன்று பம்பாயில் காந்தியின் மீது கல்லெறிந்த வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களன்றோ நீங்கள், உங்களுக்குப் பரிசாரம் கிடைக்காது" என்கிறார். அடுத்தபடியாக முஸ்லிம் தோழர்கள் "நாங்கள் தனிப்பட்ட மைனாரிட்டிகளாயிற்றே எங்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுங்கள்" என்றால் அதற்கு பதில் "பிரிவினையை ஆதரித்தவர்களல்லவா நீங்கள், போங்கன் பாகிஸ்தானுக்கு" என்கிறார். இந்த ஆணவமான பழிவாங்கும் பேச்சுக்கு யார் காரணம்? கொடுங்கோன்மைக்கு மாறு பெயர் வைத்து அழைக்கப்படும் சுதந்திரவிழா கொண்டாடிய சுதந்திரமல்லவா? இதை எதிர்த்தப் பேச அங்கு ஒரு ஆளாவது இருக்கவில்லையே. இதுதான் சுயராஜ்ய அரசாங்கத்தின் யோக்கியதையா? இதற்கு சுய சிந்தனையற்று சுயநலத்தையே குறிக்கோளாய்க் கொண்டு ஆட்டு மந்தைகள் போல் காங்கிரஸ் பின்பற்றியதுதானே காரணம் அல்லாமல் வேறு என்ன சொல்லுங்கள். இனிப்பாவது உங்கள் சிந்தனையைக் கிளறி விட்டு இதற்குப் பரிசாரம் தேடுங்கள், தோழர்களே! அதற்காகத்தான் யார் எதைச் சொன்னாலும் உங்கள் பகுத்தறிவைப் பயன்படுத்தி சிந்தித்துப்பாருங்கள் என்கின்றேன்.

நமது படிப்பில்லாத கண்மூடித்தனமான ஏழை மக்கள் பாடுபட்டும் தாங்களேன் பட்டினி என்று யோசிப்பதில்லை. அப்படி யோசித்தாலும் எல்லாம் கடவுள் செயல் என்று மகாத்மாக்கள் சொல்லுவதை நம்பி கடவுள் செயல் என்றுதான் முடிவு செய்வார்கள். இந்தப்பட்டினித் தொல்லை எவ்வளவுதான் இருந்து வருகிறது? இரண்டு மூன்று வருஷமாக இந்தப் பஞ்சக்கூப்பாடு கேட்கக் கொண்டுதானே இருக்கிறது. இரண்டு மூன்று வருட காலமாகவா மனை இல்லை? அல்லது வினைச்சல்தான் இல்லையா? வினைந்தது மக்களுக்குக் கிடைக்காமல் போகிறதா? எது உண்மை? மூட்டை மூட்டையாகக் கஷக்கணக்கில் மணிலாப்பயறும்; மின் மின்னாகக் கஷக்கணக்கில் எண்ணையும் ஏற்றுமதியாகி நம்நாட்டை விட்டு வெளிமாதாணத்தாக்கு, வெளிநாட்டுக்குப் போகிறதா இல்லையா? இதுயாராவது ஏன் என்று கேட்டதுண்டா? இவை வெளியில் அனுப்பப்படாமல் இருந்தால் நமக்கு சேற்றுப் பஞ்சம் வருமா? துணியில்லை என்று கூவுகிறார்கள். நம் நாட்டில் பஞ்ச வினையதில்லை?

அல்லது ஆலைகள்தான் இல்லையா? தொழிலாளி இல்லையா? நெசவாளி இல்லையா? பின் ஏன் துணிப்பஞ்சம்? பஞ்ச வினைந்த கணக்கும் நூல் பேல்கணக்கும் நெசவாளி கணக்கும் பேல்டுப் பார்த்து சிந்திப்பதில்லை நமது தேச பத்தர்கள், படித்தவர்கள், சுயநல மிகள், பணக்காரர்கள், சிறப்பாகப்பார்ப்பவர்கள் இந்நிலையை நீடிக்கவே முயற்சி செய்து கூடுமானவரை நெசனையடிக்கப் பார்க்கிறார்கள். இதை அறியும்படியான புத்தி ஒட்டார்களுக்கு இல்லை. அதிகாரமோ ஆட்சிக்கயிறோ பாடுபடும் மக்களிடம் இல்லாமல் இந்தக் கொண்ணைக் கூட்டத்திற்கு சகாக்களான பச்சைப் பித்தலாட்ட முதலாளிகூட்டத்தினிடமும் வன்னெஞ்சப் பார்ப்பனரிடமும் எதைக்காட்டிக் கொடுத்தும் கூலி பெறும் தேசபக்த தியாகுளிடமும் சிக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆதலால் பாமர மக்களைப்பற்றிச் சிந்திக்கவேண்டிய அவசியமோ, நோமோ, கவலையோ அவர்களுக்கில்லை.

திராவிடநாட்டுப் பிரிவினையை எதிர்த்தும் தேசிய பத்தர்கள் சற்று சிந்திக்கட்டும். நம்மிடம் அதிகாரம் இருந்தால் நம் மக்கள் பட்டினியிருக்கவும் நாம் உண்டாக்கும் விளைபொருளும் சாக்கும் அயல்நாட்டுக்கு ஏற்று அதிபாகவும் நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியுமா? பார்த்துக் கொண்டிருப்போமா? "நாட்டுக்கு நல்ல துறை வந்தாலும் தோட்டிக்குப் புல் சமைக்கும் வேலை பேசுகாது. சக்கிலிக்குக் கக்கசு எடுக்கும் வேலை பேசுகாது" என்றபடி நம் பாமர மக்கள் வாழ்க்கையில் நேற்று வந்த சுயராஜ்யத்தால்—ராமராஜ்யத்தால்—நோரு, பட்டேல் ராஜ்யத்தால் நமக்கு குதிரப்பட்டம் போய் விடுமா? சேசம் பேறி, ஊரார் உழைப்பை உண்டு எப்பமீடும் பார்ப்பானுக்கு பிராமணப் பட்டம் போய்விடுமா? என்று கேட்கிறேன் ஊராட்சிவைச் சுரண்டி வாழ் தலையே கடமையாகக்கொண்டிருந்த ஒரு நயவஞ்சக ஆரிய ஏகாதிபத்தியக் கூட்டத்திடம் அதிகாரம் சிக்கிக்கொண்டது தவிர வேறென்ன நன்மை நமக்கேற்பட்டது? இன்று ஒருவன் வாழ வேண்டுமானால் அவன் ஆரியனாகவாவது இருக்கவேண்டும் அல்லது ஆரியனுக்கு அடிமையான அனுமார் விபீஷணனாகவாவது இருக்கவேண்டும். அப்படி இல்லாவிட்டால் தேசத்துரோக—ராக்ஷசன் ஆகி விடுகிறான். இந்த நிலைநாளை இன்றைய சுயராஜ்யத்தில் நமக்கு. இனி தேர்தல்பற்றி சில சொல்லுகிறேன்.

தேர்தல்

முனிசிபாலிட்டி என்பது உள்நாட்டு நகரப்பிரபு—லோகல்போர்டு இலா

காணவச் சேர்ந்தது. இதை நடத்துவதற்கான சட்டதிட்டங்கள் யாவும் சட்டசபை மூலம் ஏற்கணவே ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அவற்றை நடத்திவைப்பதற்கான அதிகாரிகளும் மக்களை அரசாங்கத்தாரால் ஜனநாயக மந்திரிகள் என்பவர்களால் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் முழு அதிகாரத்தோடு சரிவர மேலே கூறப்பட்ட நிர்வாக சட்டப்படிவேலை செய்கிறார்கள். அந்த சட்டத்திலே அதிகாரிகளிடமோ அவர்களுக்கும் கீழ்ப்பட்ட சிப்பந்திகளிடமோ இவர்கள் இருவர்களுடைய வேலைகளிலோ வேலை முறைகளிலோ பிரவேசிக்க யாருக்கும் அதிகாரமில்லை. அந்த அதிகாரிகள் சரியாய் வேலை செய்கிறார்களா வரி உருமானம் சரிவர முனிசிபாலிட்டியின் நன்மைக்காக உபயோகப்படுத்தப்படுகிறதா என்பதை வேண்டுமானால் ஒரு உரி கொடுப்பவனைப் போல் கவனித்து மேலிடத்துக்கு தெரிவிக்கலாமே தவிர அதிகாரிகளை, சிப்பந்திகளை கண்டிக்கவோ ஏதாவது சமாதானம் கேட்கவோகூட எவுன்சிலர்கள் என்பவர்களுக்கு உரிமையல்லலை. அந்த விஷயத்திலும் முன் சொன்ன முனிசிபாலிட்டியைச் சேர்ந்த ஒரு சாதாரண ஓட்டர் மனிதனுக்குள்ள உரிமையான முனிசிபல் கவுன்சிலருக்கும் உண்டு. முனிசிபல் கவுன்சிலில் கவுன்சில் சேம்பர் தவிர மற்ற முனிசிபல் ஆபீஸ் இடங்களில் நுழையவும் கமிஷனர் அனுமதிபெறவேண்டியதவசியம். வேண்டுமானால் சில கவுன்சிலர்கள் சேர்ந்து மனுப்போட்டு ஸ்பெஷல் ஆபீஸரை வேறிடத்திற்கு மாற்றும்படி செய்யலாம். இந்த ரோட்டு போடலாம். இந்தப் பன்னத்தைத் தூர்த்தவிடலாம் என்று வேண்டுமானால் போசனை கூறலாம். இதைக் கவுன்சிலர் கூறாவிட்டாலும் இஞ்சினீபர் செய்ததான்திருவார். அதிலும் 'தன் சொகர்யத்திற்காக கவுன்சிலர் இதைச் செய்கிறார்களா' தனக்குச் சொந்தத்தில் உதவாததால் தான் இந்த ஸ்பெஷல் ஆபீஸரை சேர்மென் அல்லது இன்ன கவுன்சிலர் மாற்றச் சதி செய்கிறார்' என்று சில சமயங்களில் மக்கள் துற்று தலுக்கு ஆளாக வேண்டியும் ஏற்பட்டுவிடும். மேலும் தனிய தாட்சணயத்திற்காக அடுத்த தடவை ஒட்டுப் பெற தனக்கு ஒட்டுப் போட்டவர்களுக்கு நல்ல பின்னையாக நடந்து கொண்டதற்காக சில சீர்திருத்தங்களைச் செய்யாமல் கூட தடுக்க வேண்டியும் சேரிடலாம். ஆகவே இந்தப் பயனற்ற உரிமை அற்ற தன்மை கொண்டதான முனிசிபல் ஸ்தாபனம் இந்த முறையில் இருப்பதைவிட எடுத்துவிடுவது எவ்வளவோ பலன்தரலாம். முனிசிபாலிட்டி ஜில்லா போர்ட் என்பவைகள் கலை

கப்படவேண்டியவை என்பது சயராஜம் வந்தவன் முதலில் செய்திருக்கவேண்டிய வேலை என்று கூட இதைச் சொல்வேன். முனிசிபாலிட்டி ஏற்படுத்தியதின் கேக்கமே மக்களுக்கு தேர்தல் அதுபவமும் சயராஜ் நிர்வாக அதுபவமும் ஏற்படுவதற்காகத்தான். அதாவது சயராஜம் வந்தால் அதை நிர்வகிக்கக் கூடிய அதுபவம் முன்னாடி தெரிந்திருப்பதற்கு ஆகவே முனிசிபாலிட்டி நிர்வாகம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இப்போதுதான் சயராஜம் வந்து விட்டது. நம்மக்களே ஆட்சி புரிந்த வருகிறார்கள். அதாவது மந்திரிகள், ஜனப்பிரதிநிதிகள் ஏற்பட்ட பிறகு இவற்றை கலைத்து விடுவதற்கென்ன ஆக்கூபணம்? இந்திய சயாட்சி, மக்களை சயாட்சி ஏற்பட்ட பிறகு இனிமும் கரா சயாட்சி என்பது எதற்கு?

முனிசிபல் நிர்வாகம் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவரின் கண்காணிப்பில் இருக்கவேண்டுமானால் லோகல் போர்டு இலாகா மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு மந்திரியின் கீழ் இருப்பது போதாது? சயராஜ் சர்க்காரில் எவுன்சிலர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டிய அவசியமில்லையே இப்படியே விட்டால் நானடைவில் ஒவ்வொருவரும், லேனி-ரி இன்ஸ்பெக்டர்கள், தெருக்கூட்டுவோர் இவர்கள் கூட தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவராக இருக்கவேண்டும் என்ற நிலை வந்து விடுமே.

இப்போது தாலுக்கா போர்ட் இல்லைமே. தாலுக்கா நிர்வாகம் என்ன கெட்டா போய் விட்டது? பல ஆஸ்பத்திரி நிர்வாகம் பன்னிக்கூட நிர்வாகம் அநேக ரோட்டு நிர்வாகம் எல்லாம் ஜில்லா போர்டின் கீழிருந்து மக்களை அரசாங்கத்தாரால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு விட்டதே அதனால் அவைகளின் நிர்வாகம் கெட்டா போய் விட்டது? இன்று மக்களை சர்க்கார் கீழ் மாஜிஸ்திரேட் இருக்கிறார். ரிஜிஸ்ட்ரார் இருக்கிறார். முன்சீப், ஜட்ஜிஸ் இருக்கிறார்கள். கலெக்டர் இருக்கிறார். இவர்கள் இலாகாக்களுக்கு தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவரில்லையே? இவர்களின் நிர்வாகம் என்ன ஒழுங்கற்றா இருக்கிறது? இன்னும் கெட்டால் சொல்வேன். முனிசிபாலிட்டியைக் கலைத்து விட்டால் முனிசிபல் நிர்வாகம் இன்னும் கொஞ்சம் ஒழுங்காகவே நடக்கும் என்று கூடச் சொல்லுவேன். எனக்கு சேர்மென், பிரசிடெண்ட், மெம்பர் வேலைகள் நான் பார்த்த அனுபவம் எனக்கு உண்டு. அதில் நடக்கும் பொறுப்பற்ற தன்மை எனக்குத் தெரியும்.

ஆதலால் முனிசிபாலிட்டிகள் ஜில்லா போர்டுகள் இருக்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை என்பதும், அப்படி இருந்தாலும் அதில் ஒரு கௌன்சிலருக்கோ

மெம்பருக்கோ எந்த கௌன்சிலான பொறுப்பான வேலையும் இல்லை என்பதும் தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

தனிப்பட்ட நபருக்கே எவுன்சிலில் எத்தகைய வேலையும் இல்லை என்றால் ஒரு கட்சிக்கு மாத்திரம் என்ன வேலையிருக்க முடியும். இப்போது பல வருடங்களாக பெரும்பாலும் காங்கிரஸ்கட்சி தானே முனிசிபல் எவுன்சிலில் பெரும்பான்மை ஸ்தானங்களைப்பெற்றிருந்தது. அது நானது வரை எந்த முனிசிபாலிட்டிகளில் என்ன புதுக்காரியங்கள் சாதித்திருக்கிறது. மற்றவர் செய்யா—அவர்கள் அல்லாதவர்கள் செய்யாத—எந்த சீர்திருத்தங்களைச் செய்திருக்கிறது என்று இந்த ஊர்பற்றி போ, மற்ற ஊர்பற்றியோ யாவது கூறட்டுமே பார்க்கிறேன்.

"நாங்கள் ஆஸ்டு தியாகிகள். ஆதலால் எங்களுக்கு ஒட்டுப்போடுங்கள்" என்று கேட்டால் கவுன்சிலில் ஸ்தானம் என்ன ஆஸ்டு தியாகத்தக்கு உலியா என்று கேட்கிறேன். அல்லது ஆஸ்டு தியாகிகளுக்கோ காங்கிரஸ் பந்தாளுக்கோ முனிசிபல் நிர்வாகத்தில் ஏதாவது தனிமையான திட்டமுண்டா என்று கேட்கிறேன். மேலும் தன்னயுள்ள மட்டும் மூவாண்டுகொடி நாட்டிக் கொள்ளவும், காந்திடமும் எங்கு வேண்டுமானாலும் மாட்டிக்கொள்ளவும் காங்கிரஸ் சர்க்காருக்கு உரிமை பொறப்பட்டு விட்ட பிறகு அவற்றிற்காக இந்த தியாகிகள் கவுன்சிலுக்குப் போகவேண்டியதில்லையே என்கிறேன். கமிஷனர்களுக்கே அந்த அதிகாரம் இருக்கிறதே?

மக்களை அரசாங்கம் காங்கிரஸ் கையிலிருக்கும்போது அவர்களால் நியமிக்கப்பட்ட உத்தியோகஸ்தர்களுக்கானே முனிசிபல் நிர்வாகத்திலிருப்பார்கள். அவர்களை நிர்வாகம் செய்ய மேல் பார்வை பார்க்க மற்றொரு ஜனநாயக ஸ்தாபனம் இருக்கவேண்டும் என்றால் இதிலென்ன நியாயம், அவசியம் இருக்க முடியும்? கேறு கட்சி இருப்பதற்காவது ஏதாவது நியாயமுண்டு.

ஆலால் காங்கிரஸ் கட்சியானது எவுன்சிலுக்குப் போய் செய்ய வேண்டிய வேலையோ திட்டமோ ஒன்றும் இல்லாதபோது அந்தக் கட்சியின் போலேயே ஒருவர் ஒட்டிக் கேட்டால் கேட்பவருக்குக் எவுன்சிலுக்குப் போக சொந்த யோக்கியதையின் மீது ஒட்டிக் கேட்க அருகதையில்லை யென்றதானே அத்தம். அப்படிப்பட்ட தகுதியும் நிறமையும் இல்லாததால்தானே கட்சிப் போலவை வேண்டியிருக்கிறது என்று கேட்கிறேன்.

உத்தியோகமானால் ஜாதி சொல்லிக் கேட்கலாம்.

நிற்க இப்பொழுது முனிசிபல் எவுன்

சிலுக்குச்சென்று ஜனநாயக சவுன்சிலர் கள் செய்யக்கூடிய உருப்படியான வேலை என்னவென்றால் பொதுவாக சவுன்சிலர் வீடுவீடாகச்சென்று 'குடி பைகள் இங்குதான் போடவேண்டும். தெருக்களை இப்படிச் சுத்தமாய் மக்கள் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.' என்று பேசுவதை செய்வதாம். முட்டிச் சந்தைகள் இருந்தால் அவற்றை விசாலப் படுத்தலாம். சாஸ்யிடங்களில் வீடுகள் கட்டலாம், துவற்றை வாடலுக்கு விடலாம். இன்னும் போதுமான கடைகளை விலைக்கு வாங்கி தான்யக் கடை, மளிகைக்கடை, ஜவுளிக்கடை பார்த்திரக்கடை, இருப்பக்கடை இவை யாவற்றையும் முனிசிபாலிட்டியின் பேராலயே நடத்தலாம். அந்த மக்களுக்கு எவ்வளவுகூடு பயன் ஏற்படும். சாக்குகளை நியாயமான விலைக்கு விற்கலாம். பேசுக்குவாத்துக் காக பஸ் ஐக்கா ஒற்றைமாட்டு வண்டி இவைகளை முனிசிபாலிட்டியே நடத்தலாம். லேவாதேவிக்கடை கூட முனிசிபாலிட்டியே நடத்தலாம். இவ்விதமாக முனிசிபாலிட்டியைக் கூட்டுவது என்னை யில் 'எந்த ஒரு தனிப்பட்ட மனிதனும் ஒரு ஒற்றைக்காசு லாபம் அடையமுடியாத ரீதியில்' கூட்டுறவு முறையில் நிர்வாகம் செய்யலாம். இதைமேல்லாம் பெரியவேண்டுமாயின் கவுன்சிலுக்குப் பொதுவாகவே கருதுவதும் பொது நலத்திற்காக எதையும் வெறுத்துத் தள்ளக்கூடாதுவதும் நீத்ததாட்சணமாய் வளமும், சித்தாரைக் கண்டிக்கத்தக்கவனும், சித்தாரைக் கட்டாயப்படுத்தும் படியான எதிர்ப்புகளையும் செஞ்சு வேண்டும் இன்னும் கேட்டால் தோழர்களே! மாஜிஸ்ட்ரேட், பேரலீஸ், மாஜிஸ்ட்ரேட், இவர் இலாகாக்கள் இவை யாவும் முனிசிபல் கவுன்சிலின் ஆட்சியின் கீழ் வரவேண்டும் அப்படிப்பட்ட திட்டம் காங்கிரஸுரிடம் உண்டா? மாணா அராசனாக நிர்வாகம் பூராவும் நம்மால் தெரிந்தெடுத்து அனுப்பப்படும் மந்திரிகளின் கீழ் இருக்கும்போது ஒரு நகரத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்த நகரவாகங்கள் ஏற்கனவே ஏற்பட்டுள்ள சட்டப்படியே நடக்கவேண்டியதிர்ப்பந்த முன்ன காரியங்கள் மேல்பார்க்க அந்நகர மக்களால் தேர்த்தெடுக்கப்படும் கட்சி சம்பந்தமற்ற மக்களின் கீழ் விடப்பட்டால் முனிசிபாலிட்டிக்கு என்ன கொடுதி ஏற்படும்? சத்திர அறிவுள்ள தனிப்பட்ட மக்கள் கூடி ஒரு காரியத்தைக் கவனிப்பதற்கு ஒரு கட்டிக்குக் கட்டுப்பட்ட 10 அடிமையின் சேர்ந்து கட்டுப்பட்ட மீது கவனிப்பதற்கும் வித்தியாசம் இல்லையா? காங்கிரஸ் கட்சி என்பது இன்று இந்த நாட்டில் இந்த ஊரில் எதில் கட்டுப்பாடு நாணயம் கொண்டு இருக்கிறது? பதவி பெறு

வதில் ஆத்திரமே தவிர கட்சிக்கட்டுப் பாடு நாணயம் அங்கே யாரிடம் இருக்கிறது? காங்கிரஸ்காரர்கள் காங்கிரஸ் பேசு கய்க்கிறார்கள், மீறுகிறார்கள். ஒருவருக்கு ஒருவர் உதை, அடி போட்டுக்கொண்டு தங்களுக்குள்ளாகவே ஒரு வரைபொருளை போட்டி போட்டுக் கொண்டு தோஷம் செய்துகொள்ளுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நாணயஸ்தர்களும் பேரக்கியர்களும் கட்சிப்பேர் சொல்லி ஓட்டு சேட்பது பித்தலாட்டம் அல்லவா என்பதையோசித்துப் பாருங்கள். இந்த ஊர் காங்கிரஸார் உதை போட்டுக்கொள்ளவில்லையா? காங்கிரஸ் அபேட்சகரை எதிர்த்துக் காங்கிரஸ் மெம்பர் சிற்கிரா இல்லை யா? காங்கிரஸ் அபேட்சகருக்கு காங்கிரஸ் மெம்பர் எதிரிடையாய் வேலை செய்தாரா இல்லையா? நேற்றுவரை காங்கிரஸ் அல்லாதவர் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறாரா இல்லையா? பிளாக்மார்க்கட் வியாபாரிகள் கொஞ்சை அற்ற வீரர்கள் காங்கிரஸோடு நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்களா இல்லையா? இந்த யோக்கிய தையில் இருப்பவர்கள் கட்சிபேர் சொல்லி ஓட்டு சேட்பது எவ்வளவு துணிச்சலான பித்தலாட்டம் என்பதை யோசித்துப் பாருங்கள். இவர்கள் கவுன்சிலுக்குள் போனால் எப்படியோக்கியமாய் நடந்துகொள்ளமுடியும்? எவ்வளவு அக்கிரமம் வேண்டுமானாலும் செய்வார்களா இல்லையா? காங்கிரஸ்கட்சி கவுன்சிலர்கள் திருடினால் எஞ்சும் வாங்கினால் அபேட்சகியத் தனம் செய்கால் காங்கிரஸ் மந்திரிகள் மன்னித்து விடுவார்கள். மற்றவர்கள் செய்தால் தண்டிப்பார்கள். ஆதலால் காங்கிரஸ்காரர் அல்லாதவர்களைப் பார்த்து அனுப்புங்கள். அவர்கள் தப்புசாரியம் செய்யப் பட்டபடுவார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள் அதிகாரத்தைக் கொண்டால் பயப்படமாட்டார்கள். அதிகாரிகள் இவர்களைக் கண்டால் பயப்படுவார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களிடம் மேல்பாட்டை அதிகாரம் கொடுத்தால் யோக்கியமாய், நாணயத்திற்குப் பயந்து நடக்கமாட்டார்கள். ஆதலால் நாணயத்துக்குப் பயப்பட வேண்டியவர்களைப் பார்த்து அனுப்பங்கள். தோழர்களே! இதுநாள்சொன்னது, என் கருத்து, என் அனுபவம். எனக்கு ஓட்டு இருந்தால் நான் எப்படிப் பயன்படுத்துவேன் என்பது ஆகியவைகளைச் சொன்னேன். நீங்கள் இதை நம்பவேண்டுமென்றோ, இப்படித்தான் நடக்கவேண்டுமென்றோ நான் சொல்லவில்லை. காங்கிரஸ்காரர்கள், காங்கிரஸ் அபேட்சக பிரபுக்கள் சொல்லுவதையும் கேட்டு உங்கள் சொந்த அறிவு அனுபவம் கொண்டு சிந்தித்து பார்த்துச் செய்யுங்கள். கூச்சலுக்கும், கூப்பாட்டுக்

கும் குழப்பத்துக்கும் அடாடித் தனத்துக்கும் பயந்து போறப்பற்ற, ஓட்டுகளைத் தப்பாக உபயோகிக்காதீர்கள் என்று வேண்டிக்கொண்டு என் பேச்சை நிறுத்திக்கொள்கிறேன்" என்பது ஆக பேசினார்.

தோழர்கள் கவனிக்க.

நம் "குடி அரசு" பத்திரிகையில் இனிமேல் கட்டுரைகளுக்கு மட்டுமே இடம் அளிக்க எண்ணியிருப்பதால் இயக்கச்செய்திகள், நன்கொடைகள் ஆகியவற்றை தயவுசெய்து சென்னை 'விடுதலை' பத்திரிகைக்கே அனுப்பிவிட வேண்டுகிறோம்.

—ஆசிரியர்.

எங்களிடம் கிடைக்கும் புத்தகங்கள்

★

தத்துவ விளக்கம்

(சு. வெ. ரா) 0-12-0

ஞான சூரியன்

0-6-0

(பாரதிதாசன் எழுதியவை)

பாரதிதாசன் கவிதைகள்

3-8-0

பாண்டியன் பரிசு

3-8-0

எதிர்பாராத முத்தம்

1-4-0

காதல் நினைவுகள்

0-12-0

தமிழ் இயக்கம்

1-0-0

அழகின் சிரிப்பு

1-0-0

இசையமுது

0-10-0

குடும்பவினக்கு I

0-6-0

குடும்பவினக்கு II

0-10-0

செய்யியன்

1-4-0

கற்கண்டு

2-0-0

நல்ல தீர்ப்பு

0-10-0

(சி. என். அண்ணாதுரை எழுதியவை)

விதழ்ந்த தமிழகமே

0-8-0

நடும் ஏடும்

0-6-0

நல்ல தீர்ப்பு

0-6-0

திராவிடர் நிலை

0-6-0

விடுதலைப்போர்

1-0-0

குமரிக்கோட்டம்

1-0-0

வர்க்காசாரம்

0-12-0

கிடைக்குமிடம்:-

நாதன் கம்பெனி லிமிடெட்,
கச்சேரிவீதி, ஈரோடு

Edited, Printed and Published by
N. Karivaradaswamy at the Tamilian
Press 42, Cutchery street, ERODE.